

BİZİM SOKAK

ESİN ÖZBEK

“Yeşil renktedir duvarlarım, binlerce pencere, yüzlerce katım var. Kimine göre yuvayım, kimine göre yolum, kimine göre sıra saklayan bir dolabım. Haydi etrafına bak ve beni bul!”

Bilmecede serviden bahsedildiğini anladım. Etraftaki tek yeşil ağaç oydu. Kutuyu da ağaçta buldum.

"Sabırlı olur kutuyu açmazsan kutu her gün biraz daha ağırlaşacak. Belli ki bu kutu doğum gününde açılacak."

Kutuyu serviye sizin gizlediğinizi düşünmüştüm. Annem, babam ve kuzenim Taylan bu sabah doğum günümü kutladı. Kutudan onların da haberi yok.

Kutunun anahtarını bulmalıyız. Başka bir kâğıt veya not gelmedi mi?

Seraya gidip saksımızı alalım.

Saksı burada değil... Kitap gibi o da yok olmuş!

İşte bu gerçekten çok garip!

Geriye sadece kutu kalıyor. Haydi onu dikkatlice inceleyelim.

Aaa! Kutu kilitli değilmiş.

Hi hi hi! Aslında kilitleyecektim.

Nasıl yani?

Serviyeye kutu gizleme fikri dedemizden çıktı. Kutuyu da o yaptı. Dün kitapla sakıysı kutuya koydum. Sabah sana verdiğim renkli misketleri de koyup kutuyu kilitleyecektim, anahtarını da serada sakının yerine bırakacaktım. Ama sana fark ettirmeden evden çıkamadım.

Doğum günün kutlu olsun! Hepsi birbirinden güzel!